

Inventering av häckande kustfåglar och övervakning av fågelskyddsområden i Vellinge kommun

Flygfärdig ung Större strandpipare på Eskilstorps ängar, juni, 2015. Foto: Mattias Ullman

Verksamhetsrapport 2015

Rapporten kan beställas från:
LÄNSSTYRELSEN I SKÅNE
Miljöavdelningen
205 15 MALMÖ
Telefon: 040/044–252000
e-post: skane@lansstyrelsen.se

eller

FALSTERBO FÅGELSTATION
Fyren, Fyrvägen 35
239 40 FALSTERBO
Telefon: 040–473703
e-post: falsterbo@skof.se
www.falsterbofagelstation.se

Finns även i digitalt format (pdf).

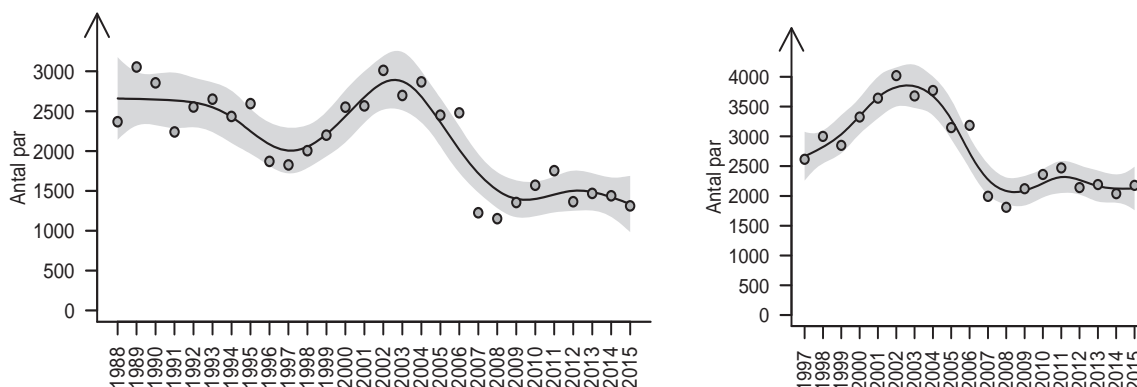
Sammanställd av:

Peter Olsson, Falsterbo Fågelstation

Falsterbo augusti 2015
Meddelande nr. 297 från Falsterbo Fågelstation.

Inventeringsresultat

Totalt konstaterades 2 188 häckande eller sannolikt häckande fågelpar av 31 arter i de inventerade områdena (figur 2, appendix 1). Totalsumman är den sjätte lägsta summan i serien. Av alla totalsummor har de nio lägsta infallit de senaste nio åren. Detta beror främst på gråtrutens kraftiga tillbakagång, som i år för första gången sjunker till under 100 par, men också på grund av att skarvkolonin var försvunnen från Eskilstorps holmar 2007–2008, (skarv återkom 2009 men de är ca 60% färre idag jämfört med toppnoteringen 2004).

Figur 2. Totala antalet funna fågelpar på lokalerna inventerade årligen sedan 1988; Ångsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

Som tidigare år häckade de flesta fågelparen på Eskilstorps holmar, följt av Lilla Hammars näs, figur 3.

För 16 arter ökade antalet inräknade par jämfört med 2014 anmärkningsvärt var; gräsand (+114% från 69 till 148 par), större strandpipare (+59% från 44 till 70 par), strandskata (+48% från 66 till 98 par), och tofsvipa (+22% från 102 till 124 par) medan antalet par minskade för 9 arter. Två arter räknades i ett oförändrat antal. De arter som minskade mest var gråtrut (-33%), silvertärna (-23%), småtärna (-18%) och ejder (-16%). Slutligen utgick kricka (2 par 2014) och bläsand, åрта, gråhakedopping, vattenrall och rörhöna noterades under 2015 men ej under 2014.

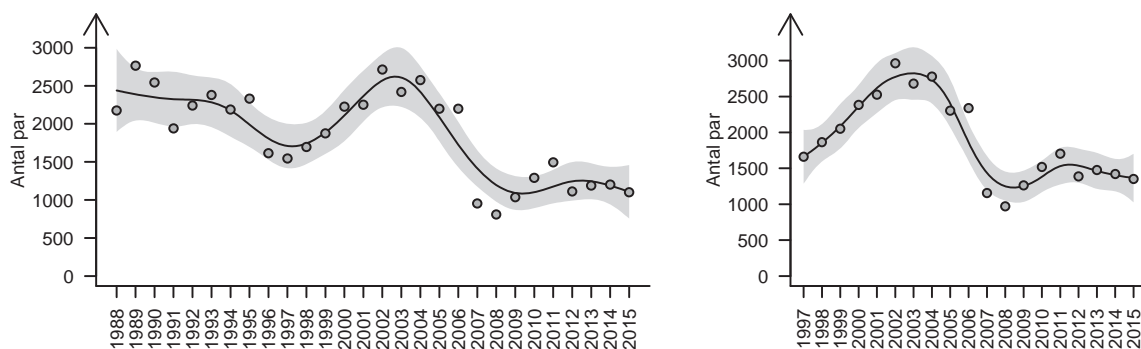

Figur 3. Geografisk fördelning av de 2188 häckande fågelparen inom inventeringsområdet. Punkternas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler. Öarna i Fotevikens naturreservat utgör mycket viktiga lokaler för de häckande kustfågeln.

Många fågelarter knutna till havet häckar i kolonier. Det totala antalet kolonihäckande par har varierat, figur 5. Under de senaste nio åren har antalet par varit någorlunda stabilt, men inom serien på en låg nivå. Stora effekter på summan har storskarvens och gråtrutens populationsförändringar haft, se vidare i avsnitt om dessa arter. Vidare så häckar nästan samtliga par av de kolonihäckande arterna på öarna inom Fotevikens naturreservat, figur 4. Inventeraren bedömer att öarna i Foteviken minskar i storlek och dessutom har Måkläppen blivit landfast under perioden. Bedömningsvis är Eskilstorps holmar numera hälften så stora som de var 1988 (Nils Kjellén).

Figur 4. Geografisk fördelning av kolonihäckande fågelpar inom inventeringsområdet. Punkternas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler. Öarna i Fotevikens naturreservat utgör mycket viktiga lokaler för de kolonihäckande kustfåglarna.

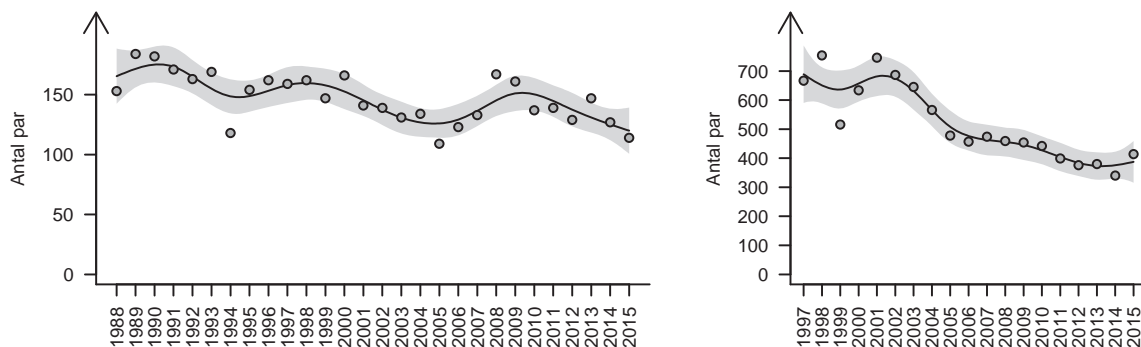

Figur 5. Totala antalet funna kolonihäckande fågelpar på lokalerna inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall. Arterna ejder, storskarv, skärfläcka, skratmås, fiskmås, silltrut, grågås, havstrut, skräntärna, silvertärna och småtärna har inkluderats i summorna.

En annan artgrupp som är starkt knuten till de strandängar som finns inom inventeringsområdet är vadarfåglar. Antalet häckande par av dessa arter inom de områden som inventerats sedan 1988 har varit stabilt eller svagt minskade, figur 7. Däremot har antalet par knappt halverats inom hela inventeringsområdet sedan 1997, figur 7. Flera arter inom denna grupp har försvunnit som häckfåglar inom området under perioden; svartbent strandpipare, brushane, storspov, rödspov och enkelbeckasin. Arterna förekommer utspritt över hela inventeringsområdet, figur 6.

Figur 6. Geografisk fördelning av strandängshäckande vadarfåglar inom inventeringsområdet. Punkternas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Figur 7. Totala antalet funna par strandängshäckande vadarfåglar på lokalerna inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (vänster) respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall. Arterna strandskata, större strandpipare, svartbent strandpipare, tofsvipa, sydlig kärrsnäppa, brushane, enkelbeckasin, storspov, rödspov och rödbena har inkluderats i summorna.

Knölsvan *Cygnus olor* 39

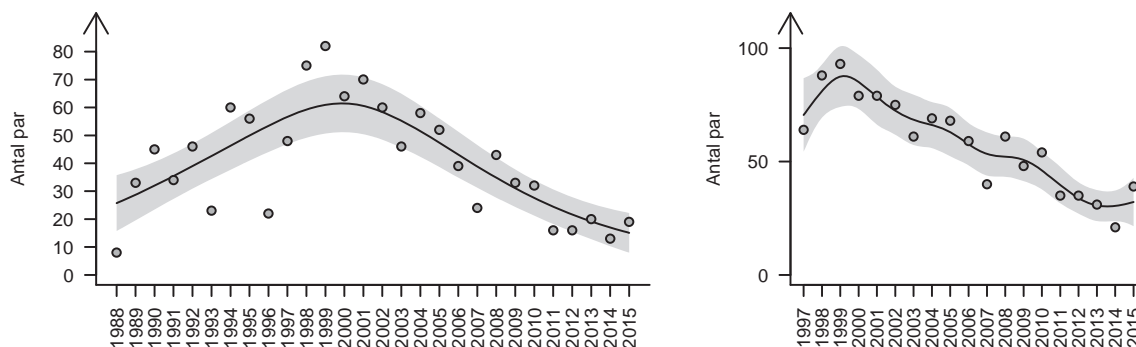

Figur 8. Geografisk fördelning av 39 noterade par knölsvan inom inventeringsområdet. Punkternas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Antalet par av knölsvan har minskat kontinuerligt efter en topp 1999. Årets resultat indikerar ett möjligt trendbrott, med en stabilisering, figur 9.

Notabelt var att antalet par i södra Flommen ökade från fyra till 13, liksom antalet par ökade på Eskilstorps holmar från 9 till 13.

Figur 9. Antalet par knölsvan på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

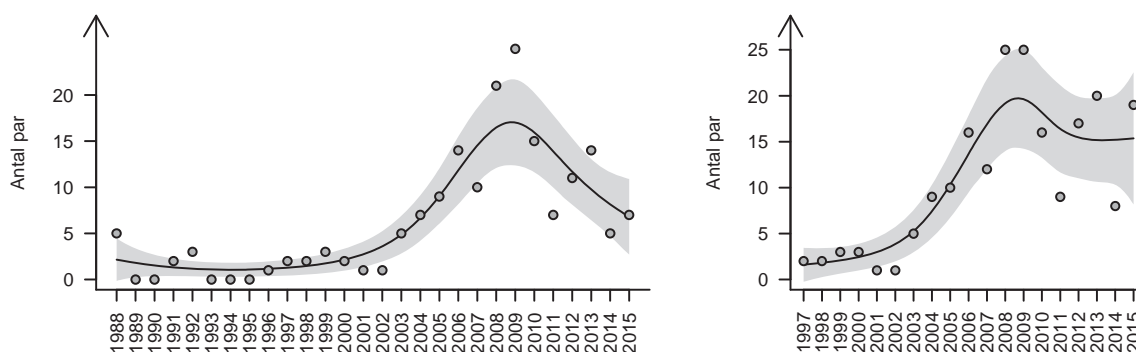
Grågås *Anser anser* 19

Figur 10. Geografisk fördelning av 19 noterade par grågås inom inventeringsområdet. Punkt-ernas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Grågåsen har pendlat mellan 10 och 20 noterade par de senaste sju åren, figur 11. Antalet par i inre Höllviken gick från noll till sju. Övriga paren fanns vid Foteviken (Näsholmarna 2, Inre foteviken 21, Eskilstorps ängar 1, Eskilstorps holmar 5 och Gessie ängar 2 par), figur 10. Flera kullar noterades i Fotevikens naturreservat (Peter Olsson & Mattias Ullman).

Figur 11. Antalet par grågås på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

Vitkindad gås *Branta leucopsis* 11

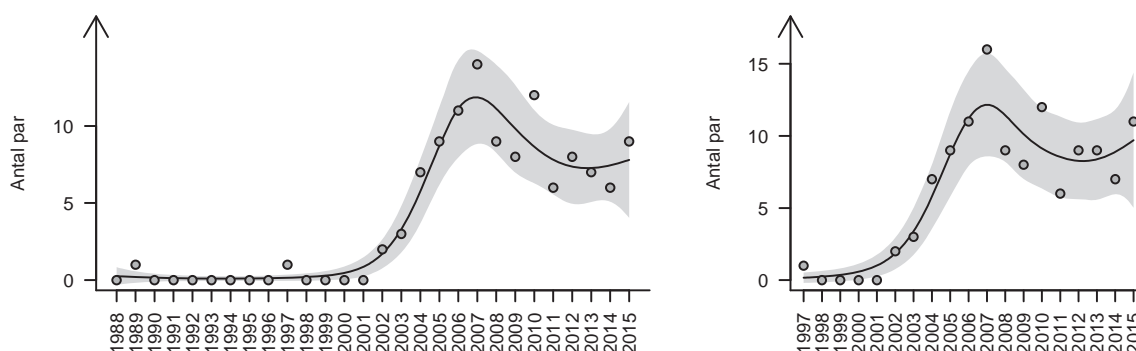

Figur 12. Geografisk fördelning av 11 noterade par vitkindad gås inom inventeringsområdet. Punkternas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Den vitkindade gåsen har häckat årligen sedan 2002 och kan numera räknas som etablerad häckfågel i kommunen. Årets resultat om 11 par är i paritet med de senaste 10 åren, figur 13. Ett par fanns vid norra Flommen, övriga par fanns i Fotevikens naturreservat, figur 12.

Den vitkindade gåsen är från början en arktisk art och populationen i sydvästra Skåne härstammar troligen delvis från rymlingar från Malmös parker. Liknande utveckling har konstaterats i många andra delar av Sverige, där parkfåglar kommit i kontakt med vilda (arktiska) gäss som stannat och häckat (se Bengtsson 2007 för detaljerad beskrivning).

Figur 13. Antalet par vitkindad gås på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

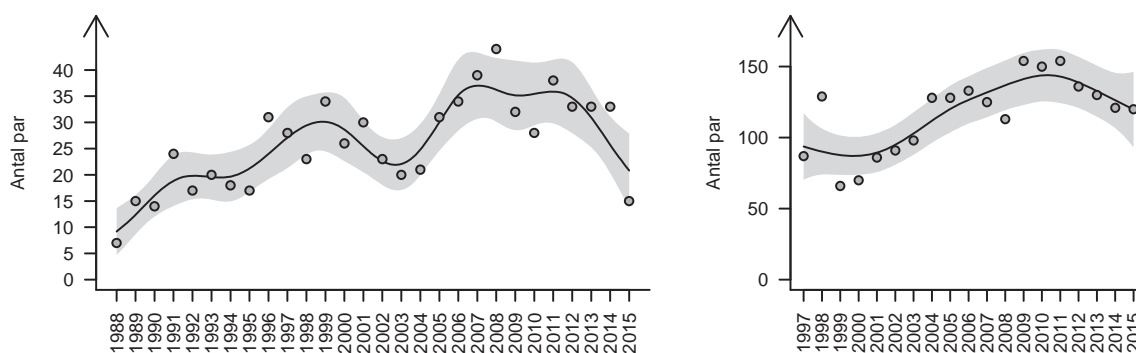
Gravand *Tadorna tadorna* 120

Figur 14. Geografisk fördelning av 120 noterade par gravand inom inventeringsområdet. Punkt-ernas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Gravänder brukar häcka på alla lokalerna men det är mycket svårt att säkerställa hur många par som häckar. I år noterades arten på de flesta lokalerna, figur 14. Det totala antalet par är ett färre jämfört med 2014, men lite lägre än de föregående åren, figur 15. De högsta enskilda områdessiffrorna noterades vid Inre foteviken med 52 par.

Figur 15. Antalet par gravand på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

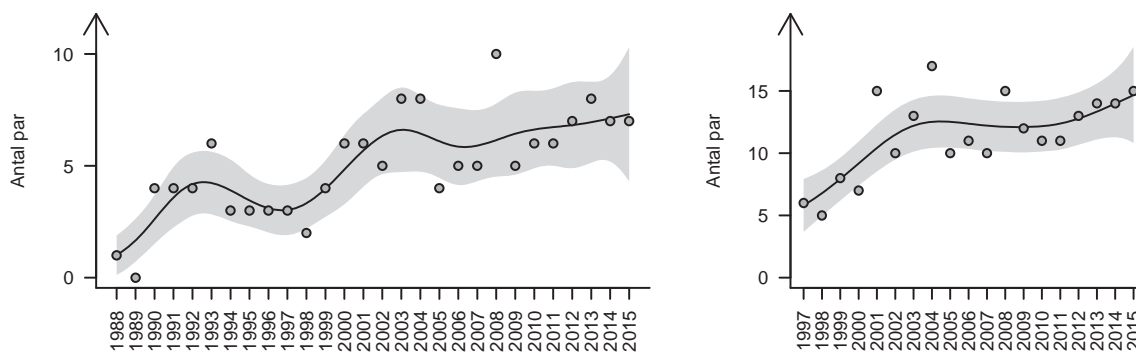
Snatterand *Anas strepera* 15

Figur 16. Geografisk fördelning av 15 noterade par snatterand inom inventeringsområdet. Punkt-ernas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Snatteranden har under 2000-talet haft ett litet men stabilt bestånd på 10-15 par i Vellinge kommun, figur 17. Av årets 15 noterade par fanns två par på Måkläppen, fem på Lilla Hammars näs och sex vid Inre foteviken, och två vid Vellinge ängar, figur 16.

Figur 17. Antalet par snatterand på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

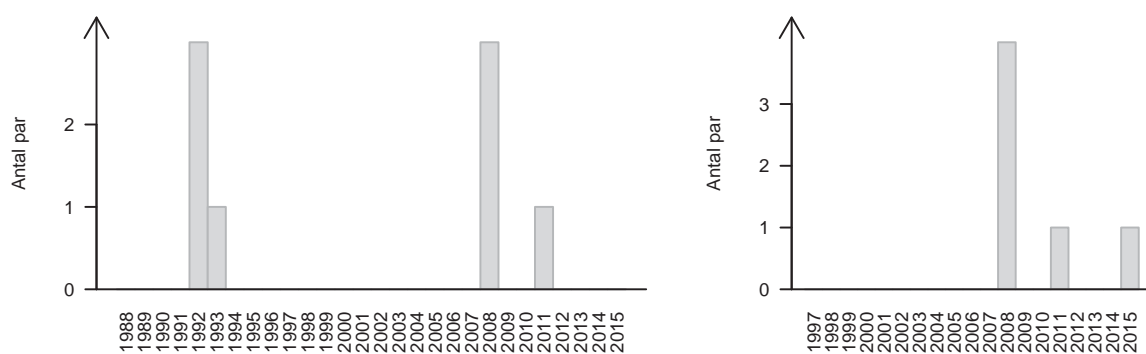
Bläsand *Anas penelope* 1

Figur 18. Ett par av bläsand noterades vid Inre foteviken under 2015.

Ett par i lämplig biotop sågs under häckningstid vid Inre foteviken men övriga omständigheter kring eventuella häckningar är okända.

Figur 19. Antalet par bläsand på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger).

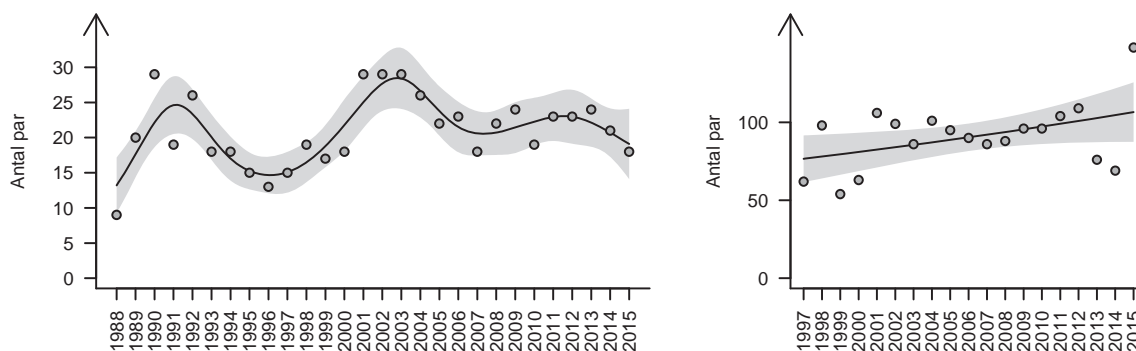
Gräsand *Anas platyrhynchos* 148

Figur 20. Geografisk fördelning av 148 noterade par gräsand inom inventeringsområdet. Punkt-ernas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Gräsanden är väl spridd i hela inventeringsområdet, figur 20. Liksom tidigare år noterades den under 2015 på de flesta delområden. Årets resultat indikerar en kraftig ökning (+115%), ökningar skedde på södra och norra Flommen, figur 22.

Figur 21. Antalet par gräsand på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

Figur 22. Histogram över antalet noterade par gräsand per inventerat år 1997-2015 och lokal.

Årta *Anas querquedula*

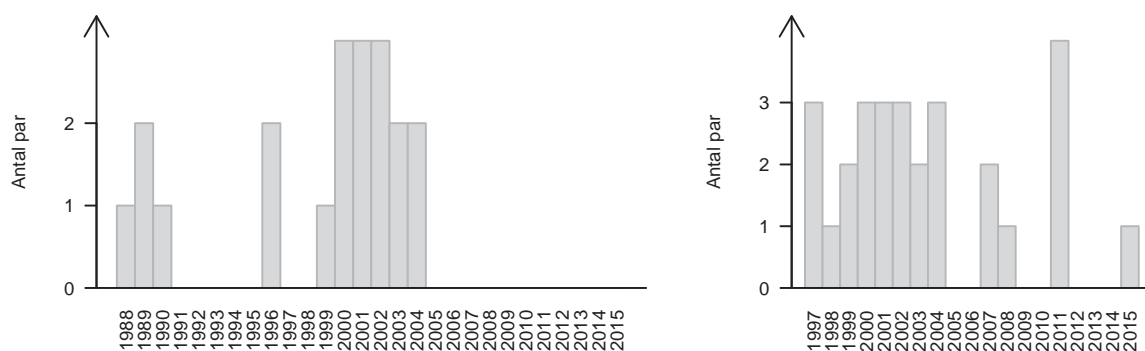

Foto: John Larsen

Figur 23. Geografisk fördelning av 1 noterade par årta inom inventeringsområdet. Punkt-ernas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Årtan är upptagen i kategorin sårbar (VU) på den Svenska rödlistan (Westling 2015). Under häckningstid sågs ett par vid Eskilstorps ängar, figur 23. Arten var tidigare mer regelbunden med 1 till 3 (4) par i området, figur 24.

Figur 24. Antalet par årta på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger).

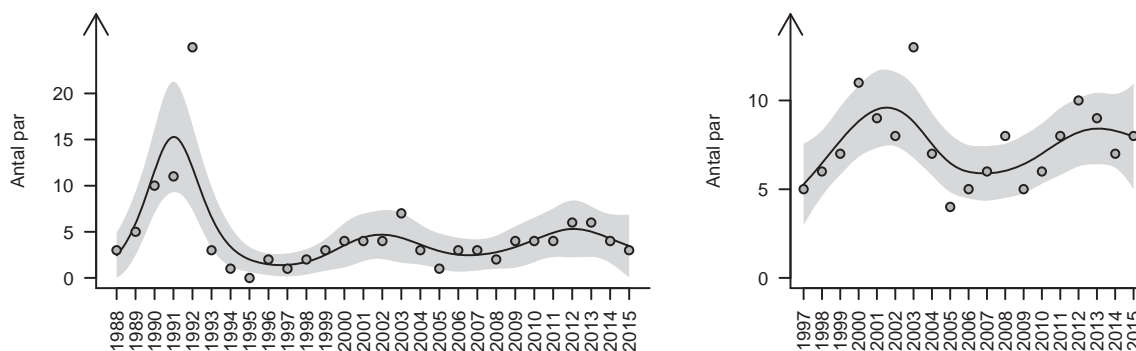
Skedand *Anas clypeata* 8

Figur 25. Geografisk fördelning av 8 noterade par skedand inom inventeringsområdet. Punkternas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Under häckningstid sågs stationära par vid Norra Flommen (2), Lilla Hammars näs (3), Vellinge ängar (1), Eskilstorps ängar (1) och Gessie ängar (1), figur 25. Populationen får betecknas som stabil, figur 26.

Figur 26. Antalet par skedand på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

Ejder *Somateria mollissima* 166

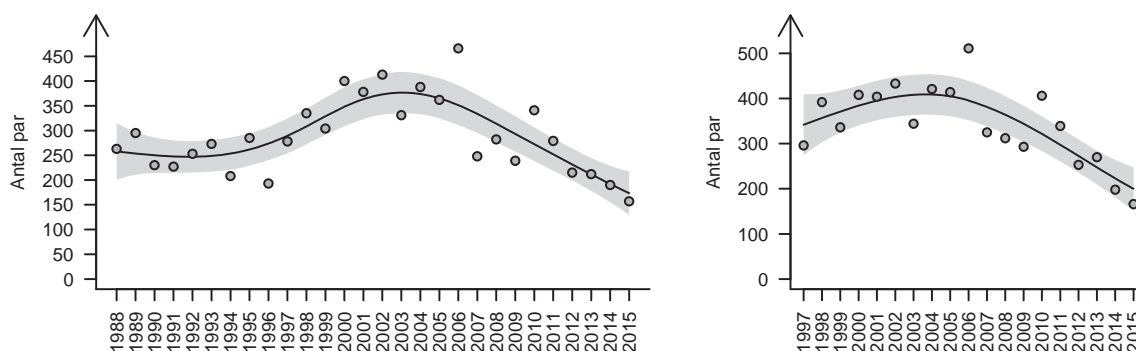

Foto: John Larsen

Figur 25. Geografisk fördelning av 166 noterade par ejder inom inventeringsområdet. Punkternas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Ejderen är upptagen i kategorin sårbar (VU) på den Svenska rödlistan (Westling 2015). Antal noterade par är återigen det lägsta i serierna, figur 28. Ejder har tidigare häckat i alla områdena men i år saknas iakttagelser på flertalet lokaler, figur 27. De största antalen fanns på Eskilstorps holmar (102 par) och Näsholmarna (50 par).

Figur 26. Antalet par ejder på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

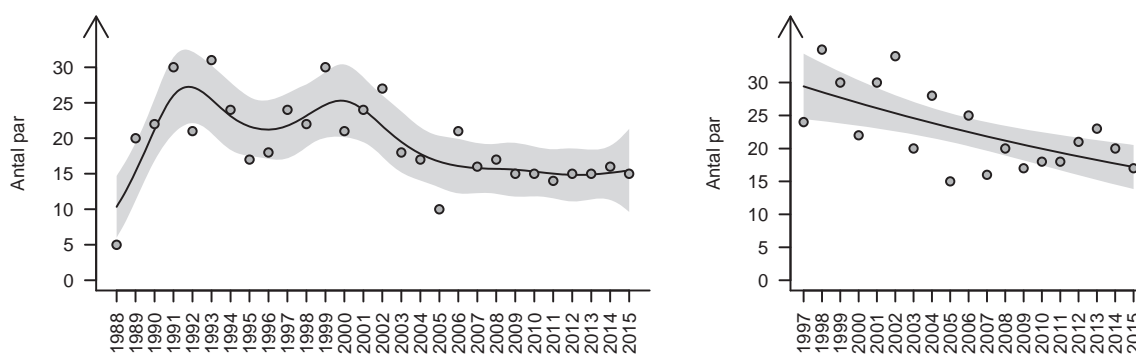
Småskrake *Mergus serrator* 17

Figur 27. Geografisk fördelning av 17 noterade par småskrake inom inventeringsområdet. Punkternas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Sjutton par småskrake noterades, som vanligt behäftade med stor osäkerhet beträffande häckningsstatus, bl.a. på grund av artens vana att häcka relativt sent på säsongen. Antalet iakttagna par ligger i nivå med de senaste åren, figur 30. De flesta paren fanns vid Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar, figur 29.

Figur 28. Antalet par småskrake på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ångsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

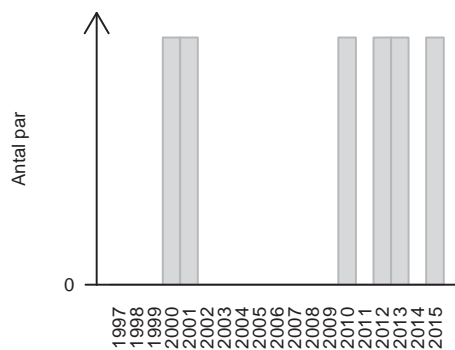
Gråhakedopping *Podiceps grisegena* 1

Figur 31. Ett par av gråhakedopping noterades vid Södra flommen under 2015.

Ett par med bo fanns i lämplig biotop i lagunen som bildats utanför Falsterbo Fyr, Södra flommen.

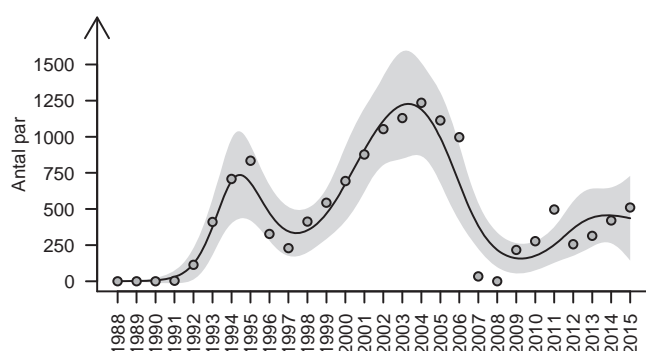
Figur 32. Antalet par gråhakedoppingar sedan 1997.

Storskarv (Mellanskarv) *Phalacrocorax carbo sinensis* 510

Figur 33. På Eskilstorps holmar noterades 463 par storskarv och i en nyetablerad koloni på Näsholmarna, Lilla Hammars näs noterades 47 par.

Storskarven häckade under 2015 på Eskilstorps holmar och i en nyetablerad koloni på Näsholmarna, figur 33. Årets resultat var en ökning med 90 par jämfört med fjolåret, figur 34. Kolonin på Eskilstorps holmar hade mer än "≥ 300 stora pull" vid besöket den 17 juni, medan kolonin på Näsholmarna hade plundrats. På Näsholmarna misstänks en flock vildsvin ha plundrat kolonin.

Figur 34. Antalet par storskarv inom inventeringsområdet sedan 1988. Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

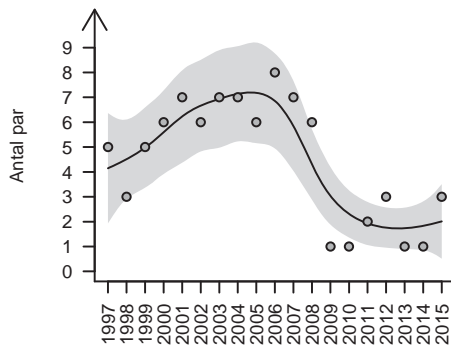
Brun kärrhök *Circus aeruginosus* 1

Figur 35. Årets enda par brun kärrhök inom inventeringsområdet häckade vid Inre foteviken.

Under året noteradestse par inom inventeringsområdet, figur 35 & 36. De senaste sju åren har 1–3 par häckat, medan beståndet låg konstant kring 6–8 par under 2000-talets första år.

Figur 36. Antalet par brun kärrhök på samtliga lokaler sedan 1997. Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

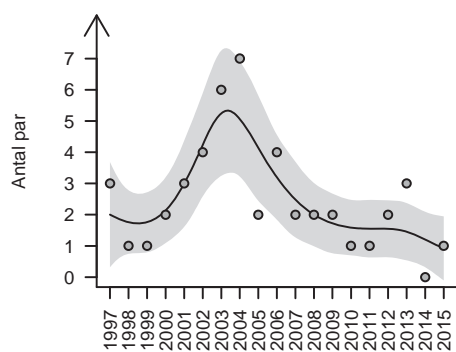
Rörhöna *Gallinula chloropus* 1

Figur 37. Ett par av rörhöna noterades vid Södra flommen under 2015.

Arten återkom efter att ha saknats för först gången i serien förra året, figur 38. Ett par fanns i lämplig biotop i Södra flommen, figur 37.

Figur 38. Antalet par rörhöns sedan 1997.

Sothöna *Fulica atra* 26

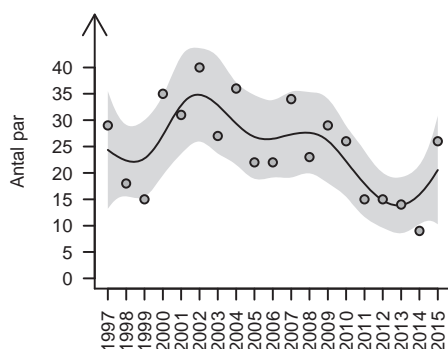

Figur 39. Geografisk fördelning av 26 noterade par sothöna inom inventeringsområdet. Punkt-ernas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Samtliga av årets 26 par sothöna fanns på Falsterbonäset, figur 39. Antalet är ett klart högre antal än under föregående år, figur 40.

Sothöna häckade som förra året på fyra lokaler: Ängsnäset (1 par), Måkläppen (3 par), S. Flommen (18 par) och N. Flommen (4 par).

Figur 40. Antalet par sothöna på samtliga lokaler sedan 1997. Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

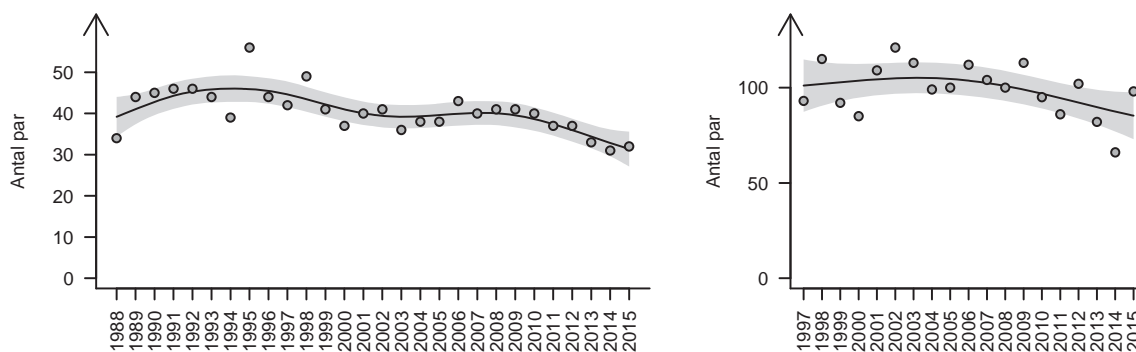
Strandskata *Haematopus ostralegus* 98

Figur 41. Geografisk fördelning av 98 noterade par strandskata inom inventeringsområdet. Punkternas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Strandskatan förekom i år inom alla delområdena utom Skanörs revlar, figur 41. Totalt registrerades 98 par, vilket är ca 50% fler än under 2014, figur 42.

Strandskatan har ansetts ha en tämligen stabil population i kommunen under de år som inventeringarna har pågått. Långt innan denna inventeringsserie startade var strandskatan dock betydligt vanligare, i varje fall på Falsterbonäset där t.ex. 34 par häckade enbart i Flommenreservatet år 1984 (Walinder & Karlsson 1987). Motsvarande siffra för 2010–2012 har varit 15–18 par. I samma område noterades sex par under 2014 och 10 par under 2015. Arten ökar tydligt i år, en ökning som främst skett vid Vellinge ängar och Norra Flommen, områden där predationsdämpande åtgärder vidtagits, figur 43.

Figur 42. Antalet par strandskata på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

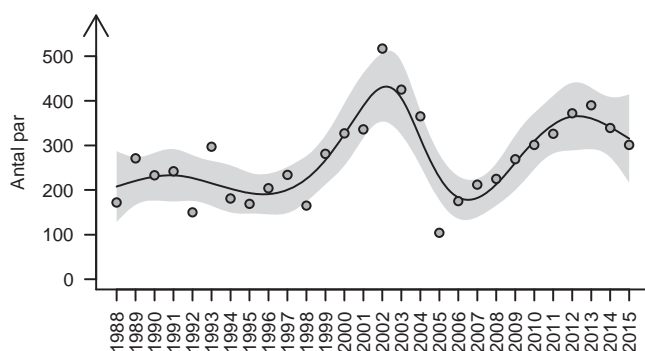
Figur 43. Histogram över antalet noterade par strandskata per inventerat år 1997-2015 och lokal.

Skärfläcka *Recurvirostra avosetta* 301

Figur 44. Geografisk fördelning av 301 par skärfläcka inom inventeringsområdet. Punkternas relativa storlek illustrerar andelen noterade par på olika lokaler.

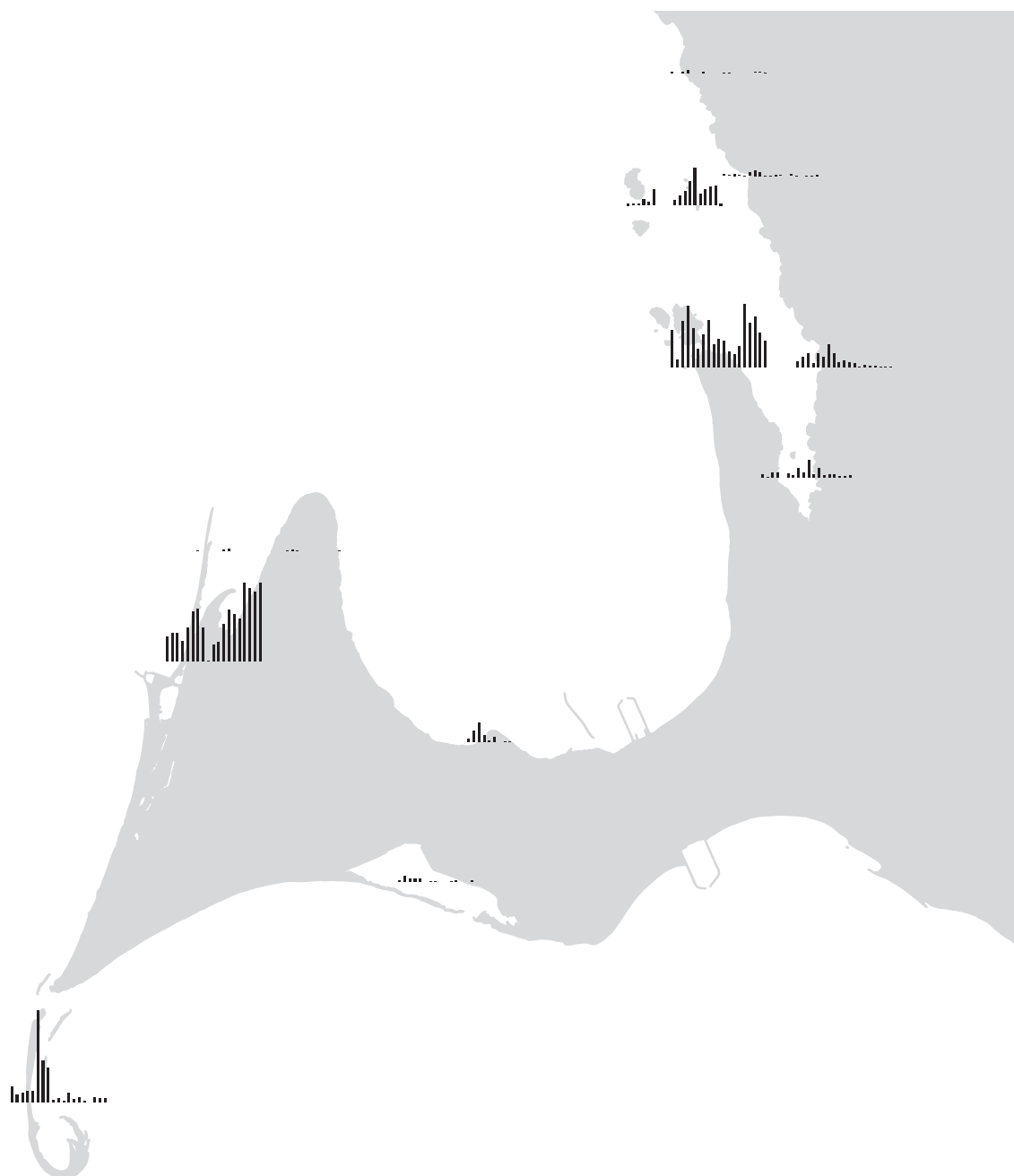
Antalet skärfläckepar minskade för andra året i följd något, figur 45. Arten är starkt bunden till några lokaler där de häckar i kolonier på öar, figur 44 & 46.

Figur 45. Skärfläckan har inventerats inom hela inventeringsområdet sedan 1988. Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

Vid kolonin på Landgrens Holme i N. Flommen fortsatte insatserna för att skapa en gynnsam miljö. Ett kraftigt dämme håller vattennivån på lämplig höjd och ett ca 4 km långt elstängsel runt hela betesängen skall hålla fyrbenta predatorer borta. Årets häckning vid Landgrens holme resulterade i ca 180 flygfärdiga ungfåglar (Mikael Kristersson).

Vid Foteviken fanns en koloni om ca 70 par på Lilla Hammars näs (Näsholmarna).

Figur 46. Histogram över antalet noterade par skärfläcka per inventerat år 1997-2015 och lokal.

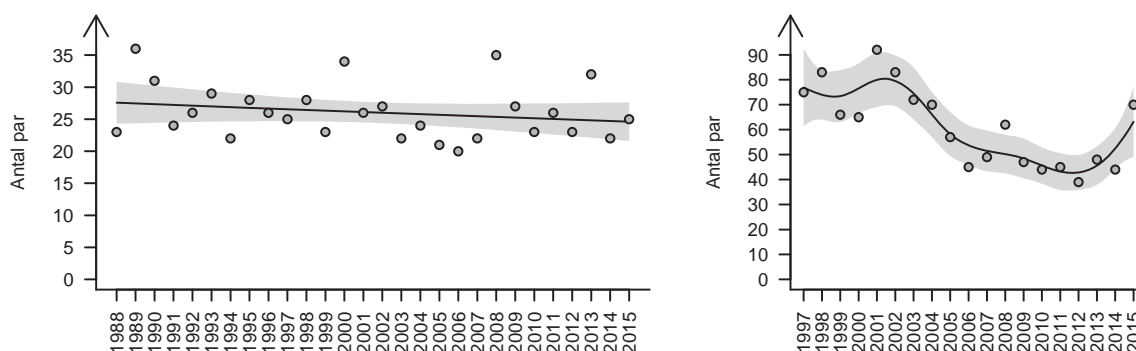
Större strandpipare *Charadrius hiaticula* 70

Figur 47. Geografisk fördelning av 70 noterade par större strandpipare inom inventeringsområdet. Punkternas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Större strandpipare häckade på de flesta inventerade lokalerna, figur 47. Arten är en i raden av vadararter som minskat långsiktigt. Årets totalsiffra, 70 par, tyder på en ordentlig förstärkning av populationen, figur 48. På Vellinge ängar, som tidigare har utgjort kärnområde, ökade antalet par ytterligare från fjorårets tydligt uppgång, figur 49. Likaså noterades en kraftig uppgång på närliggande Eskilstorps ängar. Arten noterades på fler lokaler under 2015 (12) jämfört med 2014 (9).

Figur 48. Antalet par större strandpipare på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ångsnäset, Måklappen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

Figur 29. Histogram över antalet noterade par större strandpipare per inventerat år 1997-2015 och lokal.

Tofsvipa *Vanellus vanellus* 124

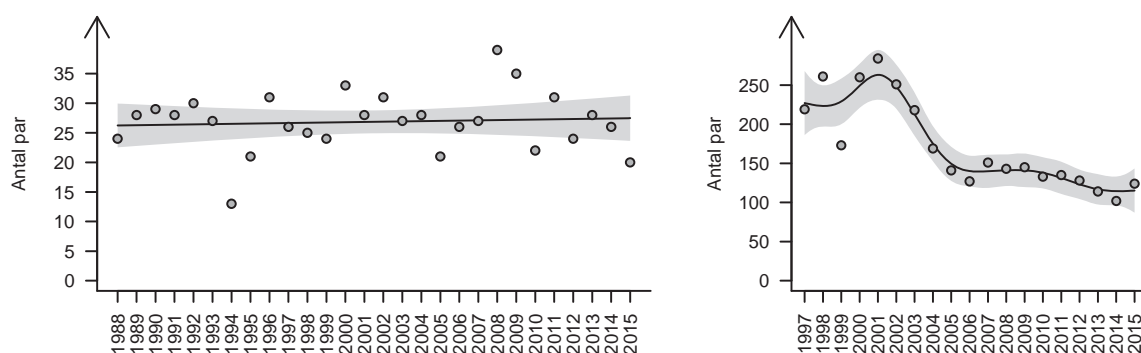

Figur 50. Geografisk fördelning av 124 noterade par tofsvipa inom inventeringsområdet. Punkternas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Tofsvipa fanns på de flesta inventerade lokalerna, figur 50. Årets summa, 124 par, är bland de lägsta i den kortare serien, men klart fler än under 2014, figur 51. Tidigare har Knösen, Vellinge och Eskilstorps ängar hyst ett betydligt tätare bestånd av arten, figur 52.

Vipan påbörjade liksom under fjoråret häckningen tidig under våren, säkerligen på grund av gynnsamt väder under mars och först halvan av april. T.ex. sågs (utanför den ordinarie inventeringen) 40 pull på Eskilstorps ängar i början av maj (Peter Olsson & Mattias Ullman).

Figur 51. Antalet par tofsvipa på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

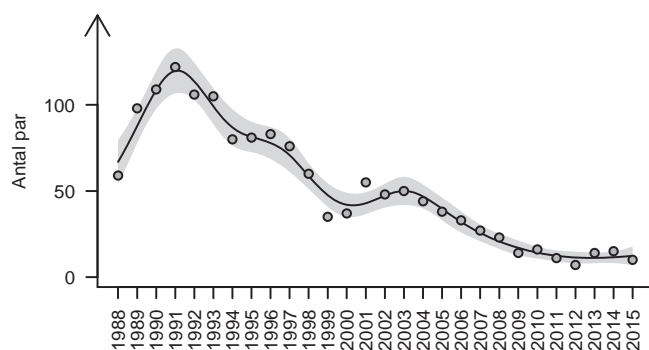
Figur 30. Histogram över antalet noterade par tofsvipa per inventerat år 1997-2015 och lokal.

Sydlig kärrsnäppa *Calidris alpina schinzii* 10

Figur 53. Geografisk fördelning av 10 noterade par sydlig kärrsnäppa inom inventeringsområdet. Punkternas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Sydlig kärrsnäppa noterades med 10 par under 2015, en minskning med fem par jämfört med 2014, figur 54. Arten är upptagen i kategorin akut hotad (CR) på den Svenska rödlistan (Westling 2015). En mer omfattande inventering och uppföljning av de häckande kärrsnäpporna genomfördes inom ramen för Länsstyrelsens "Åtgärds-program för Sydlig kärrsnäppa" (Flodin m.fl. 2010 & Olsson & Ullman 2015). Inom den undersökningen, där det bl.a. ingår färgringmärkning, konstaterades 13 par inom inventeringsområdet under 2015.

Figur 54. Sydlig kärrsnäppa har inventerats inom hela inventeringsområdet sedan 1988. Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

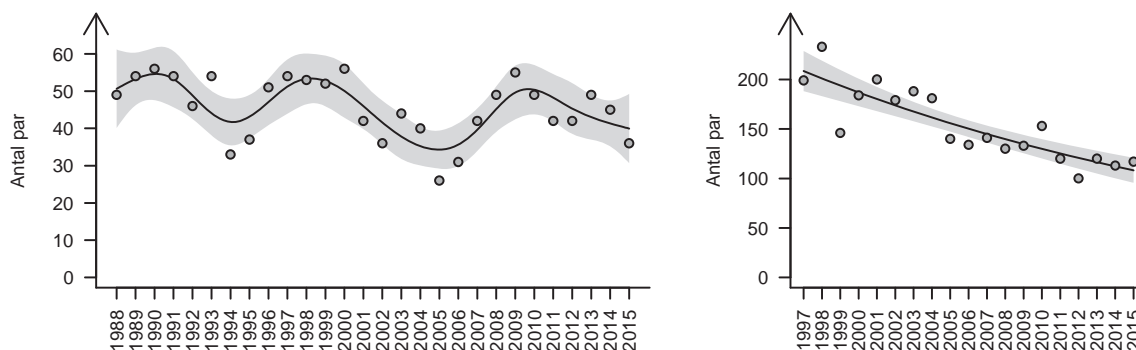
Rödbena *Tringa totanus* 117

Figur 55. Geografisk fördelning av 112 noterade par rödbena inom inventeringsområdet. Punkternas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Rödbenan följer samma mönster som flertalet andra vadararter, dvs. antalet par minskar långsiktigt. Årets siffra (117 par) är den tredje lägsta i serien, figur 56. Arten förekommer inom hela området, figur 57.

Figur 56. Antalet par rödbena på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

På Falsterbonäset har rödbenan minskat vid Ängsnäset och Knösen, figur 57. Notabelt var att antalet par klart ökande i Norra flommen. I Foteviken noterades under fjoråret en liten ökning på östra sidan av viken. Ökningen bestod under 2015, vilket kan vara ett resultat av att betestrycket på lokalen medvetet har minskats och predatorkontroll (Peter Olsson). Antalet par på Lilla Hammars näs förefaller däremot stabilt under de senaste åtta åren.

Figur 57. Histogram över antalet noterade par rödbena per inventerat år 1997-2015 och lokal.

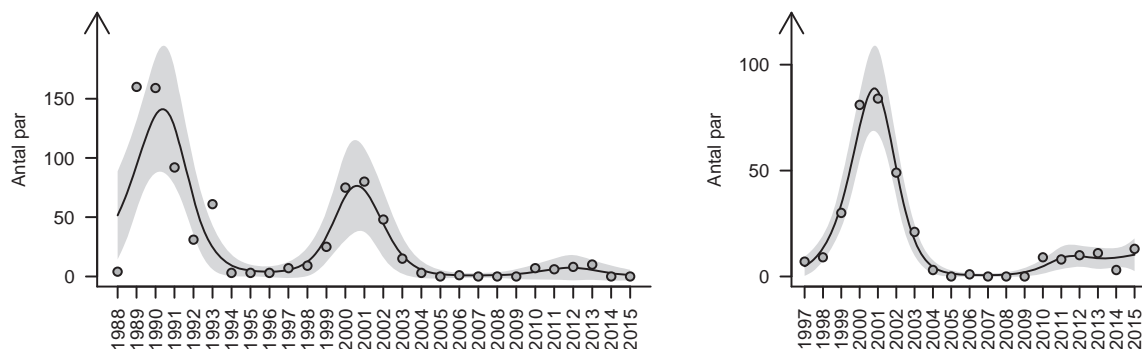
Skrattmåå *Larus ridibundus* 13

Figur 58. Geografisk fördelning av 3 noterade par skratmåå inom inventeringsområdet. Punktens relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Liksom de fyra senaste åren försökte skratmååsen häcka på Falsterbonäset, figur 58. Skratmååsen har minskat kraftigt i Skåne, en inventering 2012 resulterade i ca 3 000 par vilket kan jämföras med t.ex. 29 000 par år 1970, en minskning på ca 90% (Bengtsson 2012).

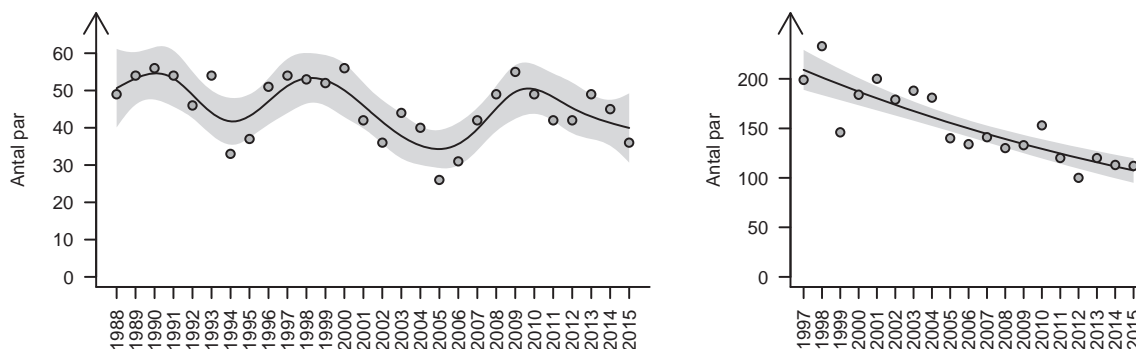
Figur 59. Antalet par skratmåå på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

Fiskmås *Larus canus* 42

Figur 60. Geografisk fördelning av 42 noterade par fiskmås inom inventeringsområdet. Punkt-ernas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Antalet funna par var något fler än under 2014 (38), figur 61. Årets 42 par är bland de 5 lägsta antalen i den kortare serien. De flesta (28 par) fanns, som tidigare, på Näsholmarna, figur 60. På Eskilstorps holmar häckade nio par. Därtill noterades två par vid N. Flommen och tre par vid Ö. Höllviken.

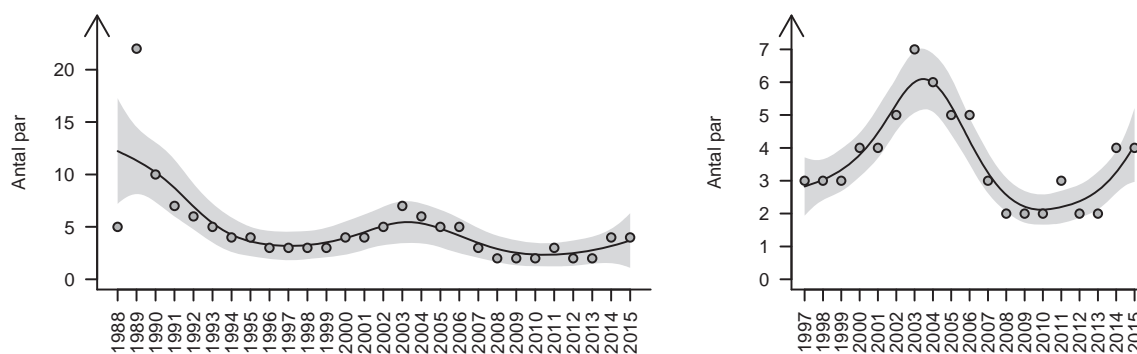
Figur 61. Antalet par fiskmås på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidsintervall.

Silltrut *Larus fuscus* 4

Figur 62. Fyra par silltrut noterades inom inventeringsområdet, samtliga på Eskilstorps holmar.

Fyra par noterades på Eskilstorps holmar, figur 62 & 63. Häckningsstatus och resultat är okända. Silltruten är upptagen i kategorin nära hotad (NT) på den Svenska rödlistan (Westling 2015).

Figur 63. Antalet par silltrut på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

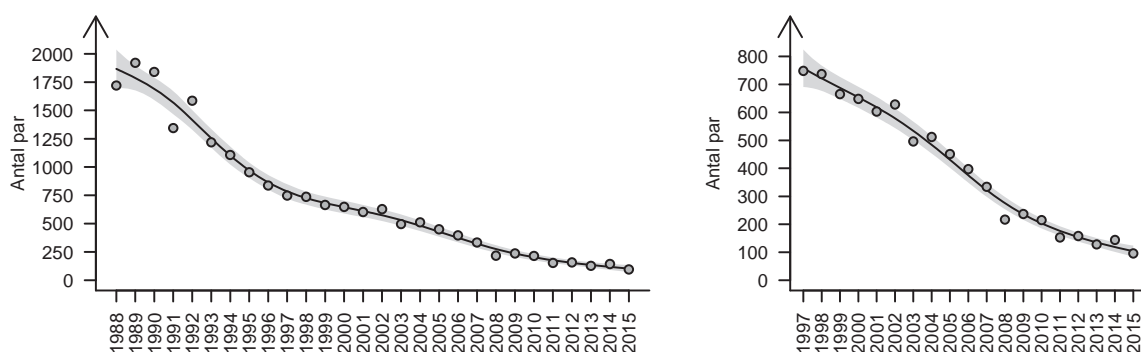

Gråtrut *Larus argentatus* 96

Figur 64. Samtliga av de 96 par gråtrut som noterades inom inventeringsområdet fanns på Eskilstorps holmar.

Gråtruten är upptagen i kategorin sårbar (VU) på den Svenska rödlistan (Westling 2015). Årets resultat på 96 par är det lägsat i serien, figur 65. Alla häckningarna fanns vid Foteviken på Eskilstorps holmar, figur 64. På Eskilstorps holmar noterades "få pull". En möjlig förklaring skulle kunna vara havsörnspreddation, men havsörn noterades endast vid förtsa besöket.

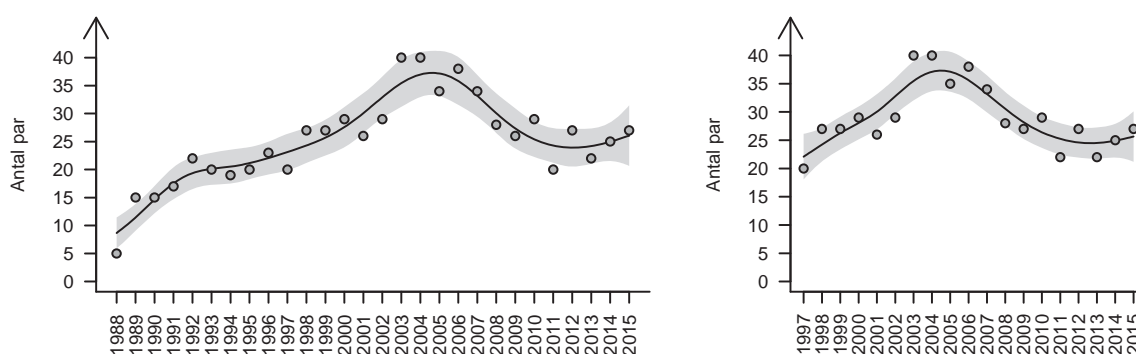
Figur 65. Antalet par gråtrut på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (till vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidsintervall.

Havstrut *Larus marinus* 27

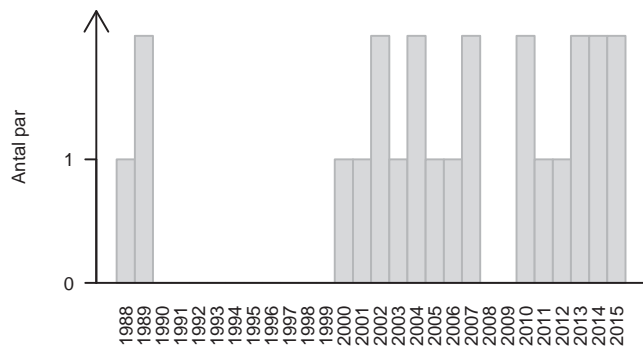
Figur 6631. Av 25 noterade par havstrut inom inventeringsområdet fanns 24 på Eskilstorps holmar och ett på Näsholmarna. Punkternas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Beståndet av havstrut omfattade i år 27 par, vilket är två fler än 2014 och fem fler än under 2013, figur 67. Efter en ökning fram till 2003–04, då 40 par räknades, har antalet sakta gått tillbaka och därefter eventuellt stabiliserats runt 25 par. Havstruten är liksom gråtruten en "ö-art" och de flesta paren (26) fanns på Eskilstorps holmar, figur 66. Det 27:e paret fanns på Näsholmarna.

Figur 67. Antalet par havstrut på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

Skräntärna *Sterna caspia* 2

Figur 32. Histogram över antalet noterade par skräntärnor sedan 1988. Skräntärnan har oftast häckat på Eskilstorps holmar och mer tillfälligt på Måkläppen.

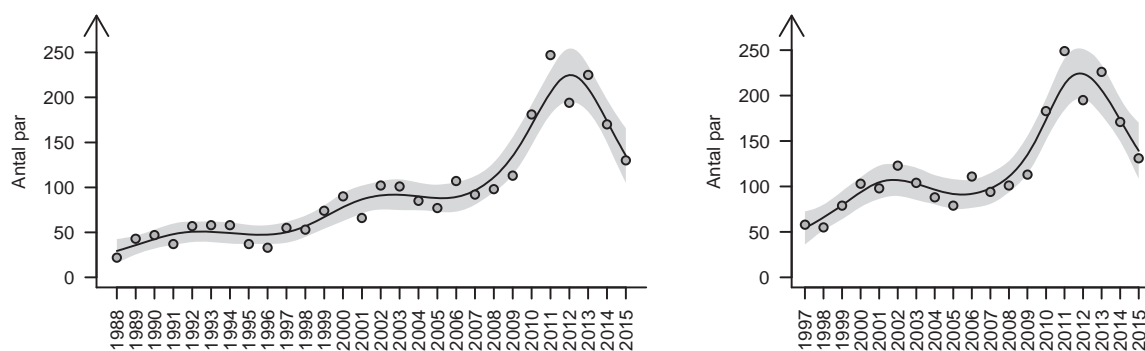
Liksom förra året häckade två par skräntärna på Eskilstorps holmar, figur 68. Ett av paren lyckades åtminstone kläcka en kull. Skräntärnan är upptagen i kategorin nära hotad (NT) på den Svenska rödlistan (Westling 2015).

Silvertärna *Sterna paradisaea* 131

Figur 33. Geografisk fördelning av 131 noterade par silvertärna inom inventeringsområdet. Punkternas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Antalet par har minskat kraftigt från 226 under år 2011 till 131 under 2015, en minskning med ca 40%, figur 70, vilket gör att populationsstorleken närmar sig nivåerna från 2000 - 2010. De flesta paren fanns på Lilla Hammars näs (103) och Eskilstorps holmar (25), figur 69.

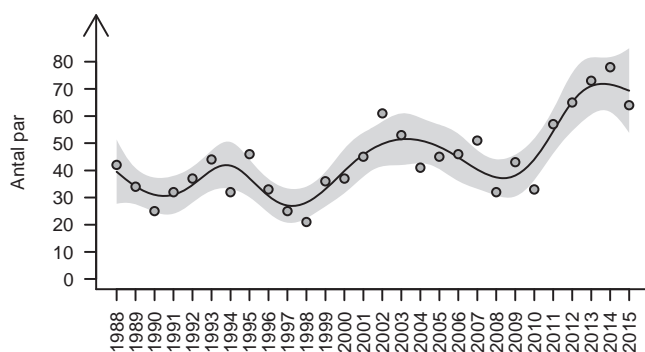
Figur 34. Antalet par silvertärna på lokaler inventerade årligen sedan 1988; Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar (vänster), respektive samtliga lokaler inventerade sedan 1997 (höger). Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

Småtärna *Sterna albifrons* 64

Figur 35. Geografisk fördelning av 64 noterade par småtärna inom inventeringsområdet. Punkternas relativa storlek illustrerar andelen par på olika lokaler.

Småtärna är upptagen i kategorin sårbar (VU) på den Svenska rödlistan (Westling 2015). Arten har inventerats i hela kommunen sedan 1988. I år noterades 64 par, vilket är den fjärde högsta noteringen i serien, figur 72. Fyra lokaler hyste häckande småtärna, figur 71. De flesta (48 par) fanns i kolonier på Näsholmarna, Lilla Hammars näs. De övriga fanns vid Fredshög (2 par), Måkläppen (4 par) och N. Flommen (10 par i skärfläckekolonin).

Figur 36. Småtärnan har inventerats inom hela inventeringsområdet sedan 1988. Variationen av antalet par modellerades med hjälp av additiva mixade modeller (Wood 2006), som tar hänsyn till att man delvis mäter på samma individer från år till år. De grå fälten representerar 95% konfidensintervall.

Appendix 1

Områdesfördelning för samtliga arter 1997–2015

Inventeringsområden (jfr. Figur 1):

FH = Fredshög
ÄN = Ängsnäset
MÅ = Måkläppen
SF = Södra Flommen
NF = Norra Flommen
SR = Skanörs revlar
KN = Knösen
ÖH = Östra Höllviken
HN = Lilla Hammars näs
IF = Inre Foteviken
VÄ = Vellinge ängar
EÄ = Eskilstorps ängar
EH = Eskilstorps holmar
GÄ = Janstorp/Gessie ängar

OBS. Skärfläcka, svartbent strandpipare, kärrsnäppa och småtärna har inventerats i hela Vellinge kommun sedan 1988, likaså har områdena Ängsnäset, Måkläppen, Skanörs revlar, Lilla Hammars näs och Eskilstorps holmar inventerats sedan 1988. Dessa perioder redovisas inte här, uppgifterna finns i tidigare rapporter t.ex. (Karlsson & Ehnbohm 2013).

Appendix 1 Tabell 1. Totalsummor 1997–2015, skillnader mellan 2015 och 2014 (Dif) samt medelvärden (Mv) och Median (Me) 1997–2014.

Art	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	Dif	Mv.	Me.
Knölsvan <i>Cygnus olor</i>	64	88	93	79	79	75	61	69	68	59	40	61	48	54	35	35	31	21	39	18	59	61
Grågås <i>Anser anser</i>	2	2	3	3	1	1	5	9	10	16	12	25	25	16	9	17	20	8	19	11	10	9
Vitkindad gås <i>Branta leucopsis</i>	1	0	0	0	0	2	3	7	9	11	16	9	8	12	6	9	9	7	11	4	6	7
Gravand <i>Tadorna tadorna</i>	87	129	66	70	86	91	98	128	128	133	125	113	154	150	154	136	130	121	120	-1	117	127
Bläsand <i>Anas penelope</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0
Snatterand <i>Anas strepera</i>	6	5	8	7	15	10	13	17	10	11	10	15	12	11	11	13	14	14	15	1	11	11
Kricka <i>Anas crecca</i>	0	0	0	1	1	0	1	1	1	2	2	4	4	5	2	6	4	2	0	-2	2	1,5
Gräsand <i>Anas platyrhynchos</i>	62	98	54	63	106	99	86	101	95	90	86	88	96	96	104	109	76	69	148	79	88	92,5
Stjärtand <i>Anas acuta</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0
Ärta <i>Anas querquedula</i>	3	1	2	3	3	3	2	3	0	0	2	1	0	0	4	0	0	0	1	1	2	1,5
Skedand <i>Anas clypeata</i>	5	6	7	11	9	8	13	7	4	5	6	8	5	6	8	10	9	7	8	1	7	7
Vigg <i>Aythya fuligula</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0
Ejder <i>Somateria mollissima</i>	296	392	336	408	404	433	344	421	414	511	325	312	293	406	339	253	270	198	166	-32	353	342
Småskrake <i>Mergus serrator</i>	24	35	30	22	30	34	20	28	15	25	16	20	17	18	18	21	23	20	17	-3	23	21,5
Rapphöna <i>Perdix perdix</i>	0	0	3	4	3	1	1	0	0	1	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	1	0
Smådopping <i>Tachybaptus ruficollis</i>	0	0	0	1	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Gråhakedopping <i>Podiceps grisegena</i>	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	1	1	0	0
Storskarv <i>Phalacrocorax carbo sinensis</i>	229	413	543	693	877	1053	1129	1235	1113	997	33	0	216	277	496	256	314	420	510	90	572	458
Brun kärrhöök <i>Circus aeruginosus</i>	5	3	5	6	7	6	7	7	6	8	7	6	1	1	2	3	1	1	3	2	5	5,5
Vattenrall <i>Rallus aquaticus</i>	0	0	0	5	2	0	15	13	2	10	10	4	1	1	1	1	1	0	3	3	4	1
Rörhöna <i>Gallinula chloropus</i>	3	1	1	2	3	4	6	7	2	4	2	2	2	1	1	2	3	0	1	1	3	2
Sothöna <i>Fulica atra</i>	29	18	15	35	31	40	27	36	22	22	34	23	29	26	15	15	14	9	26	17	24	24,5
Strandskata <i>Haematopus ostralegus</i>	93	115	92	85	109	121	113	99	100	112	104	100	113	95	86	102	82	66	98	32	99	100
Skärfläcka <i>Recurvirostra avosetta</i>	234	165	281	327	336	517	425	365	104	175	212	225	269	301	326	372	390	339	301	-38	298	314
Mi. Strandpipare <i>Charadrius dubius</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0
St. strandpipare <i>Charadrius hiaticula</i>	75	83	66	65	92	83	72	70	57	45	49	62	47	44	45	39	48	44	70	26	60	59,5
Svb. strandpipare <i>Ch. Alexandrinus</i>	4	2	2	1	1	0	0	1	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0
Tofsvipa <i>Vanellus vanellus</i>	219	261	173	260	284	251	218	169	141	127	151	143	145	122	135	128	114	102	124	22	175	148
Kärnsnäppa <i>Calidris alpina schinzii</i>	76	60	35	37	55	48	50	44	38	33	27	23	14	16	11	7	14	15	10	-5	34	34
Brushane <i>Philomachus pugnax</i>	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Enkelbeckasin <i>Gallinago gallinago</i>	0	0	1	1	2	1	2	1	0	2	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0
Storspov <i>Numenius arquata</i>	0	0	0	1	3	4	2	1	1	2	2	1	1	1	1	0	2	0	0	0	1	1
Rödbena <i>Tringa totanus</i>	199	233	146	184	200	179	188	181	140	134	141	130	133	153	120	100	120	113	117	+4	155	144
Skrattmås <i>Larus ridibundus</i>	7	9	30	81	84	49	21	3	0	1	0	0	0	9	8	10	11	3	13	10	18	8,5
Fiskmås <i>Larus canus</i>	41	42	51	52	47	63	60	66	57	56	68	55	63	63	49	49	38	37	42	5	53	53,5
Silltrut <i>Larus fuscus</i>	3	3	3	4	4	5	7	6	5	5	3	2	2	2	3	2	2	4	4	0	4	3
Gråtrut <i>Larus argentatus</i>	748	737	665	648	603	628	496	512	451	397	334	217	237	215	153	158	128	144	96	-48	415	424
Havstrut <i>Larus marinus</i>	20	27	27	29	26	29	40	40	35	38	34	28	27	29	22	27	22	25	27	2	29	27,5
Skräntärna <i>Sterna caspia</i>	0	0	0	1	1	2	1	2	1	1	2	0	0	2	1	1	2	2	2	0	1	1
Silvertärna <i>Sterna paradisaea</i>	58	55	79	103	98	123	104	88	79	111	94	101	113	183	249	195	226	171	131	-40	124	104
Smätärna <i>Sterna albifrons</i>	25	21	36	37	45	61	53	41	45	46	51	32	43	33	57	65	73	78	64	-14	47	45
Summa	2619	3004	2855	3330	3648	4025	3684	3778	3154	3192	2000	1815	2121	2361	2473	2145	2193	2041	2188	148	2802	2737
Arter	29	27	31	35	34	32	34	33	30	33	32	30	30	32	33	32	33	27	31	4	32	32

Appendix 1 Tabell 2. Resultat av inventeringen 2015 (antal par) fördelat på arter och lokaler.

Art	FH	ÄN	MÅ	SF	NF	SR	KN	IH	ÖH	HN	IF	VÄ	EÄ	EH	GÄ	TOT	Lokaler
Knölsvan <i>Cygnus olor</i>	0	1	3	13	3	0	0	1	2	2	1	0	0	13	0	39	9
Grågås <i>Anser anser</i>	0	0	0	0	0	0	0	7	0	2	2	0	1	5	2	19	6
Vitkindagås <i>Branta leucopsis</i>	0	0	0	0	1	0	0	0	0	3	1	0	0	6	0	11	4
Gravand <i>Tadorna tadorna</i>	10	0	0	6	14	0	2	0	15	11	52	3	3	4	0	120	10
Bläsand <i>Anas penelope</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1
Snatterand <i>Anas strepera</i>	0	0	2	0	0	0	0	0	0	5	6	2	0	0	0	15	4
Gräsand <i>Anas platyrhynchos</i>	0	4	2	34	44	0	8	5	20	8	15	2	2	4	0	148	12
Ärta <i>Anas querquedula</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	1
Skedand <i>Anas clypeata</i>	0	0	0	0	2	0	0	0	0	3	0	1	1	0	1	8	6
Ejder <i>Somateria mollissima</i>	0	0	5	0	3	0	1	0	2	50	2	0	1	102	0	166	8
Småskrake <i>Mergus serrator</i>	0	0	1	0	0	0	0	0	1	11	1	0	0	3	0	17	5
Gråhakedopping <i>Podiceps grisegena</i>	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Storskarv <i>Phalacrocorax carbo sinensis</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	47	0	0	0	463	0	510	2
Brun kärrhök <i>Circus aeruginosus</i>	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	3	3
Vattenrall <i>Rallus aquaticus</i>	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	3	2
Rörhöna <i>Gallinula chloropus</i>	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Sothöna <i>Fulica atra</i>	0	1	3	18	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	26	4
Strandskata <i>Haematopus ostralegus</i>	2	2	7	10	12	0	4	2	2	15	6	21	5	8	2	98	14
Skärfläcka <i>Recurvirostra avosetta</i>	0	0	10	0	205	0	0	0	0	70	5	2	3	5	1	301	8
St. strandpipare <i>Charadrius hiaticula</i>	1	2	8	1	4	0	0	1	0	13	3	13	20	2	2	70	12
Tofsvipa <i>Vanellus vanellus</i>	1	2	4	0	8	0	12	2	8	14	9	24	27	0	13	124	12
Kärnsnäppa <i>Calidris alpina schinzii</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	2	6	0	1	10	4
Rödbena <i>Tringa totanus</i>	0	1	2	0	23	0	4	2	5	30	8	18	13	3	8	117	12
Skrattmås <i>Larus ridibundus</i>	0	0	0	4	9	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	13	2
Fiskmås <i>Larus canus</i>	0	0	0	0	2	0	0	0	3	28	0	0	0	9	0	42	4
Silltrut <i>Larus fuscus</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	0	4	1
Gråtrut <i>Larus argentatus</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	96	0	96	1
Havstrut <i>Larus marinus</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	26	0	27	2
Småtärna <i>Sterna albifrons</i>	2	0	4	0	10	0	0	0	0	48	0	0	0	0	0	64	4
Silvertärna <i>Sterna paradisaea</i>	0	0	2	0	1	0	0	0	0	103	0	0	0	25	0	131	4
Skräntärna <i>Sterna caspia</i>	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	2	1
Summa	17	13	53	85	336	0	32	20	50	465	113	88	83	780	32	2188	15
Arter	6	7	13	9	16	0	7	7	7	20	15	10	12	18	10	31	